

Υπό Παπαδοπούλου-Κεραμέως ενδίδεσθαι ἐνθ' ἄνωγε. ὑπὸ στοιχείον 5
γράμμα τοῦ οἰκουμένινου Πατριάρχου Ραφαήλ Β', μηνὸς Ἰουλίου,
ἔτους 1603, ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἐν Μήλῳ ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων,
ἀπευθυνόμενον δὲ πρὸς τοὺς μαρσίτους Μήλου.

Εἰς τὸ γράμμα τοῦτο φέρεται: «μαλῶς οἶδατε. δεῖ νὰ εἶ τὰ
προειδοθέντα παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν π(ατ)ρίαρχῶν γράμματα, ἐξουδεσθῶς
γενομένης αὐτοῦ νὰ εἶ τὸν παρὰ τε τοῦ ἐρωει-τοῦ μ(ητ)ροπολίτου
Χίου, τοῦ π(ατ)ρίαρχῆς ἐξάρχου Ἀσπρῆς Θαλάσσης, καὶ τῶν Κυνη-
δων νήσων, καὶ τοῦ οὖν ἀντιπρῶτον μ(ητ)ροπολίτου Παροναζίας Ἀθανά-
σιου.... ἐφάνη καὶ ἐμαρτυρήθη....»

[Ὁ ὡς πατριαρχικός ἐξάρχος σταθεῖς μητροπολίτης ἀναφέρεται καί
 εἰς τὸ ὑπὸ στοιχεῖον 4 γράμμα : « Γενώσιντες παλῶς, ὅτι ἐξάρχος
 ἡμέτερος καὶ πατριαρχικός ἀρχιερεὺς, ἔχει ἐξηδεῖν εἰς τὰς νήσους
 τῆς Ἀσπρῆς θαλάσσης... εἰς τὸ θεωρεῖν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ναοῦ τῶν
 ἁγίων Αναργύρων... ». Πρόκειται, πιθανῶς, περὶ τοῦ Χίου Συμεὺν
 ἀρχιερατεύσαντος ἀπὸ 1593 μέχρι 1610. (Βλ. Κ. Ἀμάντου, Ἀπὸ τῆς ἐπιμη-
 νιαστικῆς θεωρίαν τοῦ Χίου, «Ἑλληνικά» τ. 4 (1931) σ. 50-52.)]